

Porównanie tłumaczeń Tytusa 2:13

Przekład	Rodzaj	Nazwa	Treść
NPI+	Przekład interlinearny	Nowodworski Grecko-Polski Interlinearny Przekład Pisma Świętego Starego i Nowego Przymierza	oczekując — szczęśliwej nadziei i objawienia się — chwały — wielkiego Boga i Zbawiciela naszego Pomazańca Jezusa,
TRO16+	Przekład interlinearny	Interlinearny Przekład Textus Receptus Oblubienicy	czekając na szczęśliwą nadzieję i objawienie się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego Jezusa Pomazańca
PBD	Przekład dosłowny	EIB Przekład dosłowny	w oczekiwaniu* szczęśliwej nadziei** i pojawienia się chwały*** **** wielkiego Boga i Zbawcy naszego, Jezusa Chrystusa, ***** 1)2)3)4)5)6)
PBPW	Przekład dosłowny	Nowy Testament Popowski-Wojciechowski	czekając na szczęśliwą nadzieję* i pokazanie się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Pomazańca, ⁷⁾
TRO	Przekład dosłowny	Textus Receptus Oblubienicy	czekając na szczęśliwą nadzieję i objawienie się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego Jezusa Pomazańca

¹⁾ <x>530 1:7</x>; <x>570 3:20</x>; <x>590 1:10</x>; <x>650 9:28</x>

²⁾ Tj. niosącej szczęście nadziei, μακαρίαν ἐλπίδα.

³⁾ pojawienie się chwały, ἐπιφάνεια τῆς δόξης : ἐπιφάνεια w <x>620 1:10</x> określa wcielenie się Chrystusa w czasie pierwszego pojawienia się (<x>630 2:11</x>), tu odnosi się do Jego drugiego przyjścia lub pojawienia się, pod. jak w <x>610 6:14</x>; <x>620 4:1</x>, 8. W <x>600 2:8</x> ἐπιφάνεια i παρουσία (częstsze) pojawiają się razem w odniesieniu do przyszłego przyjścia.

⁴⁾ <x>470 16:27</x>; <x>470 25:31</x>; <x>520 5:2</x>; <x>670 4:13</x>

⁵⁾ wielkiego Boga i Zbawcy naszego, Jezusa Chrystusa, τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ : rodz. przed wielki wskazuje, że zgodnie z GS, w konstrukcji rodz. – rz – καί – rz, gdy oba rzeczowniki są w lp, odnoszą się do osoby i są pospolite (tj. nie stanowią imion własnych), zawsze chodzi o ten sam obiekt, np. przyjaciel i brat, Bóg i Ojciec, a zatem nasz Pan określony jest jako Bóg i Zbawca (<x>680 1:1</x>, 11; Jd 4). Bóg i Zbawca mogą być uznane za rz pospolite, a nie imiona własne, gdyż jak wykazał Sharp, w grece imię własne nie przyjmuje lm. Ponieważ zarówno Bóg (θεός), jak i Zbawca (σωτήρ) występują w lm, nie są imionami własnymi i dlatego dotyczy ich zasada Sharpa (<x>630 2:13</x>L.).

⁶⁾ <x>610 1:1</x>; <x>680 1:1</x>

⁷⁾ Tu o przedmiocie nadziei.